

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

Dokończenie Zdania sprawy o przeniesieniu Świętej Korony Państwa na powrót do kaplicy.

Po urzędzeniu przedsięwzięciem około klejnotów Państwa, odprowadzono je w d. 24. z południa o godzinie 4tej do kaplicy kościoła farnego. Skoro wszystkie wyżey wspomniane Osoby weszły do pokoiów, włożyli Strażnicy koronni w przytomności N. Pana klejnoty Państwa do skrzyni, takową zamknęli, a W. Ochmistrz Arcyxięcia Palatyna przyłożył pieczęci obudwóch Strażników koronnych iakoteż pieczęć Arcyxięcia Palatyna, a klucze do skrzyni wręczył N. Cesarzowi Jegomości. Poczém pokryto skrzynię złotogłowiem, Portatorowie ją podnieśli, a poprzedzeni przez Arcyxięcia Palatyna i Deputowanych, iakoteż otoczeni obudwoma C. K. Kommissarzami i Strażnikami koronnymi, wynieśli takową z pokoju schodami do otwartego powozu, koło którego szła C. K. Węgierska i C. K. Gwardya przyboczna Drabantów. Orszak szedł następującym porządkiem, i udał się tą samą drogą do kościoła farnego iak pierwéy: 1) Oddział Kirissyerów; 2) Nadworny Furyier w liberyi przydornéy; 3) Dwóch Furyierów w mundurach podłowych; 4) Deputowani i Portatorowie częścią na suto przybranych koniach, częścią w pięknych powozach; 5) Arcyxiążę Palatyn, za którym szedł oddział C. K. Gwardyi Drabantów z halabardami, prowadzony przez Wice-Wachmistrza. Poczém sześciokonny powóz ze skrzynią, po bokach po trzech C. K. lokaiów w liberyi, daley cały Magistrat miasta, wszyscy z odkrytą głową, oprócz tego po prawéy i lewéy dwunastu gwardyi przyboczney węgierskiéy i dziesięciu ludzi węgierskiéy straży koronnéy. 7) Daley i powóz sześciokonny z C. K. Kommissarzami i Strażnikami koronnymi; 8) Zastępca Arcynadwornego i Odźwiernego (*Janitorium Regalium Mag.*) z Kommissarzami Stanowemi konno, i nakoniec 9) znowu oddział Kirissyerów.

Podczas ciągnięcia orszaku dzwoniło we wszystkie dzwony, a z zanku huczały działa. Straż główna stanęła pod bronią i pozdrowiła chorągwią; zaś woysko i milicyja miejska stały na ulicach aż do kościoła. Przy schodach wielkich kościelnych zatrzymał się powóz, Portatoro-

wie podnieśli skrzynię, zanieśli do kaplicy, którey drzwi zamknięto i zapieczętowano, i przy tychże postawiono strażę.

Oto jest spis imion towarzyszących koronie: A. Magnaci: Przewielebni Biskupi, Maxymilian Verhowacz i Józef Belik, Cześnik Hrabia Antoni Cziraki; Miecznik (*Dapifer Reg. Magister*) Hrabia Stefan Illyeskazy, i Starostowie Hrabia Jan Nep. Keglewich, z Komitatu Barszerskiego, a Jozef Klobusiczki z Barszoderskiego Komitatu. — Z tabuli Król.: Piotr Ghyczy, Wice-Palatyn, i Mikotay Karass, Sędzia; zaś Stefan Osegovich z Kroacyi. — Z Dnchowienstwa: Kanonicy, Szuchich z Kapituły Kolozerskiéy, a Stefan Dranzanki z Preszburgskiéy. Z Komitatów: Kasper Takats z Preszburgskiego, Emeryk Babothy z Neuterskiego, Ignacy Beseredy z Raabskiego, Franciszek Nedeczki z Tolnerskiego, Hrabia Alexander Csaki, ze Spiskiego, Tomasz Ragaly z Borszoderskiego, Samuel Bonis z Szaboltszerskiego, Alexander Kassony z Torontalerskiego Komitatu. — Zastępcy nieobecnych Magnatów: August Bartakovich, Herman Busan, Hrabia Kazmierz Draskowicz. — Z Król. miast wolnych: Stefan Say z Stuhlweissenburga, i Daniel Komlozy z Debreczyna. — Imiona ośmiu Portatorów skrzyni. Magnaci Hrabia Wincenty Szapary, Hrabia Jozef Teleky, Baron Jan Luzensky, Hrabia Samuel Deseoffy. — Z Komitatów: Jan Pronay z Nowogradzkiego, Ignacy Végħ z Weissenburgskiego, Stefan Serency z Unghvarerskiego, Franciszek Rhedey, z Bergherskiego.

Na piątém posiedzeniu w dniu 22. trudniło się projektem do dziękczynnego Adressu dla N. Cesarza i Króla za nayılaskawiey udzielone propozycie.

Adres ten odczytano na posiedzeniu szóstém w d. 24., który Arcyxiążę Palatyn i Prymas Państwa, imieniem Zgromadzenia Stanów podpisali i zapieczętowali, aby N. Panu podać.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka Hispańska.

Boliwar zwiedza teraz prowincyje wyższego Peru. Pewien Jenerał udał się z Buenos Ayres do Potosi, dla naradzenia się z Jenera-

tem Sucre. Podług wyroku Boliwara kupcy zagraniczni nie są więcéy obowiązani w sprawach swoich używać Peruwiańczyka.

Wielka Brytania i Irlandya.

P. Kanning, który w dniu 19. Września nocował w Eton, spodziewany był dnia następującego w Londynie.

Gazeta New-Times z dnia 21. Września zawiera względem protestacyi PP. Roche i Washingtona w Naponi di Romania, następujące postrzeżenia: Niezapuszczając się w uwagi nad Aktem poddania się Greków, niemożemy jednakże zamilczeć, że ta protestacya jest bezwstydną. Philhelenowie francuzcy, podług rachunku przez Wydział złożonego, podpisali blisko 4000 funtów szt. na korzyść Greków, i posłali tamże 68 Officerow wraz z Jenerałem Roche. Pomoc Amerykanów północnych nie więcéy okazała się bydz wspomianą. Teraz, szczerze wyznajemy, niemożemy niikt mieć mniéy uszanowania ku Władzom Greckim, iak my; pomimo to sądziemy iednakże, że mieszanie się ludzi iakto PP. Roche i Washingtona do spraw narodu, czyli ułamka narodu, któremu tak nieznaczne przynieśli posiłki, jest w najwyższym stopniu śmieszne i bezwstydnem. Muszą oni bardzo mieć złą opinią o kraju, którego stali się stronkami, iezli sądzą, że kilka tysięcy funt. szterl. i kilka tuzinów ludzi, tym, którzy ie przystawili, może nadawać prawo przepisywać ustawy Rządowi. Jednakże musimy wyznać prawdę i oddać słusność, że nasi Philhelenowie podczas swego pobytu w Grecyi równie nieroztropnie postępowali. Powiedzieliśmy już, że posiadanie Grecyi, pomimo chciwości naszych sąsiadów nie uważamy być rzeczą bardzo dla nas pożądaną, i przekonani iesteśmy, że wyrok naszego Rządu względem wspomnianego Aktu, nie zbiie naszych twierdzeń. Dla sprawy ludzkości życzymy, aby walka, która na Grecyją wszystką srogość i okropność, nieodstępne towarzyszki wewnętrznych wojen u ludów barbarzyńskich, spokojnie ukończoną została; lecz z resztą nie możemy bezpośrednio należyć do skutków oneyże. Przewaga nasza na morzu lewanckiem jest zapewnioną i niepotrzebuie żadnych nowych na oney wsparcie posiadłości.

Kurier Angielski z d. 20. Września umieścił następujący Artkuł: »Austriacki Dostrzegacz z d. 8. Września zawiera wiadomości odebrane z Konstantynopola przez nadzwyczajną sposobność, i udziela potém z Spektatora wschodniego z d. 17. Sierpnia listu z Naponi di Romania, pod d. 4. Sierpnia, obeymującego wiadomość o znanej propozycyi, którą Rząd w Naponi di Romania miał uczynić, to jest Grecyją poddać pod

opiekę Anglii. Dostrzegacz Austriacki do wiadomości téy dodał uwagi, w formie przypisku do tego listu. Uwagi te z powodu źródła, z którego pochodzą, godne czytania, kładziemy poniżey, a na teraz niechcemy wchodzić w niepotrzebny rozbiór przedmiotu tak ieszcze niedoskonałego. Dostrzegacz Austriacki mówi: »Wszystkie wiadomości w Artykule Spektatora wschodniego potwierdzone są zupełnie przez doniesienia, któreśmy wprost z Naponi di Romania otrzymali.« Być to może. Gdy o namienionych zdarzeniach dokładniejszą otrzymaną wiadomość, będziemy w stanie lepiej sądzić o onych charakterze. Poznanie bliższych szczegółów, do nadejścia których wstrzymujemy się wszelkiego sądu, niemożemy atoli, iak naprzód twierdziemy, zrzucić odmiany w naszej terażniejszey opinii, to jest, że Angliia w śród wszelkich iakie mogą być okoliczności, nie może zezwolić na wnioski takiego rodzaju. Przyczyny są iawne.«

Rząd zakłada w Edyburgu akademią, w której pewna liczba wybranych Oficerów będzie pobierała osobną naukę, aby krajowi szczególniéy za granicą skuteczniey służyć mogli. Nypierwéy otworzony ma być kurs w ięzyku Indostanskim i Perskim dla Oficerów przeznaczonych do Indyiów.

Z Portsmouth piszą, że okręty Lorda Cochrane stoią tamże naprawione i gotowe do żeglugi; wspomniony Admirał powróci zapewne do Brazylji.

Listy prywatne nadeszłe z Kalkuty okrętem Albion dochodzące do d. 12. Kwietnia nie tak pochlebnie wystawiają tameczne okoliczności, iak ie Kurier udzielił z doniesień urzędowych. Jenerał Morison wziął istotnie w d. 31. stolicę Królestwa Arrakańu w prawdzie Birmanom uległego, lecz niebardzo ieszcze przychylnego. Jenerał Archibald Campbell z głównem swoim wojskiem posunął się w d. 23. Lutego w Królestwie Arv aż do Laing, 70 mil angielskich od Rangoon, bez szczególnego oporu, lecz bardzo pomatu, ponieważ drogi dla dział i słońiów dopiero Pionery przez lasy przecinać musieli, i do dnia 15. Marca spodziewał się dojść do Prone, nad rzeką Jrawaddy, gdzie Birmanie zebrali 50,000 ludzi i 800 zbroynych czóten. Tym czasem Jenerał ten nie liczy więcéy iak 2000 ludzi i przednią straż Dywizyi rzechnéy pod Jenerałem Cotton, złożonéy z 1000 żołnierzy Europejskich. Dywizya ta, chcąc po wzięciu w d. 7. Marca miasta Jang-you-Chou wyruszyć przeciwko Donechiou, poniosła wielką klęskę. Zastawszy bowiem nieprzyjaciela w mocnem stanowisku, uderzyła na niego, i zdobyła pierwszą linią jego szańców, lecz przy drugiéy tak była silnie odpartą, że i

pierwszą utracić musiała. Z dwóchset ludzi 80go pułku, którzy przypuścili atak, poległo dwóch Oficerów, trzech raniono, a blisko 100 podoficerów i żołnierzy zostało zabitych lub ranionych. Zatem połowa atakujących legła na placu. O stracie Seapoyów nic nie namieniają. Jenerał Cotton wsiadł z resztą wojsk swoich na łódzie, i cofnął się kilka mil, dla oczekiwania posiłków, które też pod Jenerałem Mac-Creagh wyszły z Rangoon. Zatem wojna, mówią listy prywatne, nie jest rozstrzygniętą, tém bardziéj ukończoną Tymczasem zapewnienie doniesień urzędowych potwierdza się, że Kasta włóścian wszędzie bez najmniejszego oporu poddaie się Anglikom.

Francya.

W d. 23. Września przed południem przyymował Król i Królewska rodzina w St. Cloud na prywatnem posłuchaniu Xięcia Augusta Pruskiego, który pod imieniem Hrabiego Mannsfeld jeździ po Francyi. Poseł Pruski, Baron Werthern towarzyszy mu.

W d. 24. Września rano udał się Król z Delfinem z St. Cloud do Tuilleryjów i o godzinie 11 powozem przydwornym bez eskorty odwiedził dniem wprzód przybyłego Króla Jmci Pruskiego. Poczém obadwa powrócili do St. Cloud.

Gwiazda donosi z Paryża pod d. 26. z. m.: »Król Jegomość Pruski z synem Swoim Xięciem Albertem odwiedził wczoraj z południa Króla, Delfina i Delfinową, i Xiężnę Berry, dzisiaj będzie iadł obiad z Królem i rodziną Królewską. Wieczorem będzie u Dworu widowisko; aktorowie teatru: Gymnazyjum, przedstawia: Artystę, a aktorowie teatru *Variété* dadzą sztukę: »Dzicy Bracia«. — W sali Dianny będzie stół na 84 osób.«

Król Jegomość Pruski zaszczycił obecnością Swoją drugie przedstawienie opery Mayerbeera: *Crociato in Egitto*, która powtórnie zyskała oklaski. Nie mogło nic bardziéj być przyjemnego dla P. Mayerbeera (Berlińczyka), iak, że Król jego był świadkiem tryumfu, który znakomity jego talent odniósł przez to dzieło w Paryżu. Odznaczyli się: śpiewaczki Pasta, Schiassetti, śpiewak Donzeli i t. d. Dzisiaj o 2 godzinie ziechał także Xiążę Kumberlandyi, brat Króla Jmci Angielskiego i Xiążę Frydryk Pruski. Minister Skarbu Hrabia Villele powrócił w d. 22. Września do Paryża. Dwóch Deputowanych Haytyckich przybyło w d. 23. także do Paryża, trzeciego spodziewano się.

Monitor z d. 23. Września zawiera: I. Rozporządzenie Królewskie z d. 16. Września zalecające: 1) Kommissyia upoważniona wynaleść ilość 3procentowych dochodów, których zamiany na 3procentowe żądano, jest równie upoważnioną,

a) sprawdzić ilość zapisów 3procentowych w skutek owych żądań; b) wykazać ilość prośb podanych do d. 22. Września r. b. o zamianę na 4 1/2 procentu. 2) W wspomnionym d. 22. Września zamknie Kommissyia tak sprawdzanie zapisanych 3procentowych, iak i rejestr prośb o zamianę na 4 1/2 procenta, i 3) protokoły swych działań ogłosi we 24 godzinach. 4) Członkowie Kommissyi, którzy nie są obecni, oddaliwszy się na czas za pozwoleniem, iako to: Bonville i Hrabia Berenger, zastąpieni będą przez PP. Freville i Frenilly. — W skutku tego rozporządzenia udziela Monitor II: protokołu wspomnioney Kommissyi zamkniętego w d. 22. Września o północy. Ztąd wypływa: a) względnie 3procentowych: że do d. 5. Sierpnia zamówiono 30,692,479 fra. dochodów wieczystych 5procentowych zamienić na 3procentowe, — że z tego 30,574,116 fran: wieczystych dochodów ostatecznie na 3procentowe zamieniono, i że z téj zamiany pochodzące 3procentowe, 24,459,035 fr., dochodów wieczystych wynosiły. b) Względnie 4 1/2 procentowych: że 1,176,704 fr. dochodów wieczystych 5procentowych zamówiono do zamiany na 4 1/2 procentowe — że z tego ostatecznie zamieniono 1 mill. 80,345 fr. wieczystych dochodów na 4 1/2 procentowe, i że z téj zamiany pochodzące 4 1/2 procentowe czynią 972,228 fran. wieczystych dochodów.

Po tém protokole zdał Minister Skarbu P. Villele w d. 23. Września Królowi III: Sprawę, w któręj przedstawia, aby pochodzące z zamiany zniżenie procentów długu Stanu, w ilości 6 mil. 223,198 fr. rocznie — stósownie do ustawy z d. 1. Maia 1825 — użyć na żnniejszenie dodatkowych centymów stałych podatków, a to:

	fr.	cent.
a) gruntowego, osobistego i od ruchomości o 3 cent. na franku	5,457,464	5
b) podatek od drzwi i okien o 6 centy. na franku	768,748	98

Summa 6,226,213 8

która na procentach oszczędzoną sumnę cokolwiek przewyższa. — Do tego Zdania Sprawy dodane jest IV: rozporządzenie Królewskie z d. 23. Wrześ., nakazujące uskutecznić powyższe zmniejszenie podatków na rok 1825.

Zjednoczone Niderlandy.

Król Jegomość mianował Kawalerami W. Krzyża Belgickiego orderu Lwa: Xięcia Karola i Albrechta Pruskiego, Xięcia Kumberlandyi i Xięcia Wilhelma Ludwika Jerzego Sasko-Witgenstein-Wittgensteina. Ten sam order ma inż Xiążę Wilhelm Pruski, towarzyszący Królowi swojemu Oy-

cu, iakoż Xiążę Następca Tronu Pruskiego. — Jenerał Major Witzleben mianowany został Kommandorem orderu Wilhelma.

Rząd Niderlandzko-Wschodnio-Indyjski przez wysłanego Kommissarza z korwetą, brygiem i 400 ludźmi, bierze w imieniu Króla Niderlandzkiego w posiadłość zamek Marlborough i Bencoolen, które posiadłości przez Anglików ostatnim trakta-tem Niderlandczykom odstąpione zostały. Ten sam Kommissarz osadzi potém Natal, tak dalece, że całe brzegi zachodnie ważnej wyspy Sumatra, pierwý po połowie do Anglików i Niderlandczyków należące, teraz Niderlandczyków będą własnością.

Niemcy.

Królestwo Ich Mość Bawarscy przybyli znowu w d. 26. Września z Tegernsee do Nimbemburga w towarzystwie Królowý Jnci Fryderyki Szwedzkiej.

W. Xiążę Heski raczył Barona Rothszylda w Frankforcie, dotąd Kawalera orderu domowego W. Xiążęcего, dać Krzyż Kommandorski tegoż samego orderu.

Rossya.

Wydział Spraw Azjatyckich wydał regulamin dla handlu Rossyjsko - Azjatyckiego przepisujący w treści, co następuje: 1) Przyznane prawo Persóm na mocy traktatu w Gulistanie przybywać za paszportami ich Władzy, do Rossyi, tamże zatrzymywać się i prowadzić interesa kupieckie, zupełnie jest utrzymywane, a nawet upoważnieni są prowadzić handel hurtowny. 2) Persowie do Rossyi przybywający, życzący sobie trudnić się sprawami handlowymi *en detail*, równie poddanym Rossyjskim, obowiązani są starać się o pozwolenie handlowania, i tak, iak Rossyianie opłacać miejscowe akcyzy, daniny miejskie i krajowe i podatki; jednakowoż przytém nie mają być uważani za poddanych Rossyjskich. 3) Równie wszystkie Azjaty do Rossyi przybywający i przywożący z sobą towary, mieć muszą podobne karty handlowe pozwalające, albowiem bez tych wolno jest im tylko handlować na linii cłowej, w miastach na zamianę towarów przeznaczonych; na trzech głównych iarmarkach, t. j. w Irbicie, Niżnym Nowogrodzie i Koreny. 4) Wszystkie Azjaty, bawiący w Rossyi, iako sługi handlowe lub umocowani, podlegają urządzeniom giełdy, mianowicie: a) umieszczeni u kupców Rossyjskich w iakinholwiek zawodzie, muszą mieć w miarę swego zatrudnienia pozwolenie pierwszý lub

drugiey klasy. b) Takież same świadectwa muszą mieć te Azjaty, którzy umieszczeni są u drugich Azjatów kupieckimi świadectwami opatrzonych, a którzy mają prawa handlować na linii celnej, lub na głównych iarmarkach. c) Ci, którzy są u Azjatów jedynie na liniach pogranicznych i trzech głównych iarmarkach, lub u kupców *en gros* handlujących, nie mają potrzeby, tak, iak ich pryncypałowie okazywać podobne pozwolenia. 5) Karty na pozwolenie handlowania tak dla Persów, iak i innych Azjatów będą każdego czasu bez podwyższenia ceny wydawane. Ci, którzy będą przekonani - iż bez pozwolenia, lub nie stosownie do tego, prowadził handel za miastami nadmorskimi i pogranicznymi, i w miastach na zamianę przeznaczonych, wyiawszy trzech głównych iarmarków, uleść mają ustanowionym karom na mocy dodatkowego regulaminu o giełdach. Wykonanie tych przepisów bierze swój początek z d. 1. Stycznia 1826.

Z początkiem 1826 kończy się poddaństwo w prowincjach Rossyjskich nad morzem wschodnim położonych.

Do d. 2. Czerwca znaleziono znowu w kopalniach Słaskich (Gubernii Permskiej) 25 sztuk rodzinnego złota, ważące 2 pudy 26 funt. i 13 łotów. Największy kawałek ważył 15 funtów.

Rossya wyprowadziła roku zeszłego do północnej Ameryki wyrobów krajowych za 2,209,665 dolarów.

Uniwersytet w Abo wysłał na swój koszt Da. Donnerta i ucznia Siegfrieda w podróż naukową na Kaukaz i do prowincyi na Persach zdobytych, których Władzom miejscowym polecił.

Wprowadzenie lexykonu konwersacyjnego surowo zabronione i niedawno z powodu dawniejszego naruszenia tego zakazu, surowe zapadły kary.

Na wyciągnięcie i konfiskatę pieniędzy miedzianych dawnego stępla przedłużony jest termin ostateczny do d. 1. Stycznia 1826.

Podług wiadomości pewnych z St. Francisco w Kalifornii, w Petersburgu odebranych, panowała tamże w d. 19. i 22. Listopada 1824 straszna burza ze strony południowo-zachodniej i tak podniosła morze i sprawiła powódź, iakiej nie pamiętają. Powodzie w Petersburgu i w Kalifornii w jednym czasie zasze, każą wnosić, że do tego była jedyna i ogólna przyczyna, ale nie ta, którą zniemano znajdować w byłych i częstych wiatrach zachodnich na morzu północnym, ponieważ iak wiadomo, obadwa te miejsca leżą na przeciwnym półkuli ziemskim.